

**DIRECTIA GENERALA DE ADMINISTRARE A MARILOR
CONTRIBUABILI
SERVICIUL DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

DECIZIA nr.din2005
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. X S.A.
cu sediul in
inregistrata la
Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili
sub nr.

Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili (denumita in continuare D.G.A.M.C.), prin Serviciul solutionare contestatii, a fost sesizata de catre Activitatea de control fiscal din cadrul D.G.A.M.C. prin adresa nr., asupra contestatiei inregistrata la institutia noastra sub nr., formulata de S.C. X S.A. impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. intocmita de catre organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.A.M.C.

Totodata D.G.A.M.C., prin Serviciul solutionare contestatii, a fost sesizata de catre S.C. X S.A. prin adresa inregistrata la institutia noastra sub nr., asupra cererii de suspendare a executarii deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr.

Contestatia a fost depusa inlauntrul celor 30 zile de la data comunicarii titlurilor de creanta, respectiv in termenul prevazut de art.176 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Contestatia vizeaza suma totala de lei reprezentand:

- lei - taxa pe valoarea adaugata
- lei - majorari de intarziere/dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata
- lei - penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata

Constatand ca in speta sunt indeplinite conditiile prevazute de art.174, art.176 si art.178 alin.1 lit.b) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata, Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili prin Serviciul de Solutionare a Contestatiilor este competenta sa se investeasca in solutionarea contestatiei formulata de S.C. X S.A..

I. In data de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au intocmit decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr.

In decizia nr. ... sunt evidentiata ca obligatii fiscale suplimentare de plata urmatoarele sume:

- lei - taxa pe valoarea adaugata
- lei - majorari de intarziere/dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata
- lei - penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata

Conform celor mentionate in raportul de inspectie fiscala intocmit in data de, raport care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr., obiectivul inspectiei fiscale l-a reprezentat verificarea modului de constituire si declarare a obligatiilor fata de bugetul de stat.

Perioada supusa verificarii a fost pentru taxa pe valoarea adaugata 01.05.2000-31.12.2003.

Asa cum rezulta din cuprinsul pct. III.9. "Taxa pe valoarea adaugata" al raportului de inspectie fiscala intocmit in data de, pentru anul 2001 organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.A.M.C. au constatat urmatoarele:

S.C. X S.A. nu a evidentiat in contabilitate, respectiv in jurnalele de cumparari si in balantele de verificare, si nici in deconturile privind taxa pe valoarea adaugata si nu a achitat (compensat) taxa pe valoarea adaugata in suma totala de lei aferenta serviciilor constand in scolarizare si asistenta tehnica prestate in baza contractului de subantrepriza, modernizare, instalatie, incheiat cu

Temeiul de drept in baza caruia organele de inspectie fiscala au stabilit diferenta suplimentara de taxa pe valoarea adaugata lei, sunt prevederile pct. 7.7. din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a art. 11 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, cu modificarile si completarile ulterioare, care stipuleaza:

Pentru neconstituirea si nevirarea in termenul legal a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei, aferenta serviciilor sus mentionate, stabilita suplimentar in urma controlului fiscal, s-au calculat majorari de intarziere/dobanzi in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei, in temeiul art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executia creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 12 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, art. 108 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala si art. 3 din O.G. nr. 26/2001.

Din continutul anexei nr. la raportul de inspectie fiscala intocmit in data de, rezulta ca accesoriile sus mentionate au fost calculate pentru perioada 23.02.2001-31.05.2005.

II. Prin contestatia nr....., petenta solicita anularea deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. Astfel, petenta solicita anularea urmatoarelor sume: lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata, lei reprezentand majorari de intarziere/dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata si lei reprezentand penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, din care recunoaste suma de lei, reprezentand majorari de intarziere si suma de lei reprezentand penalitati de intarziere.

Petenta considera ca nu datoreaza sumele contestate din urmatoarele motive:

Taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta facturilor nr. si nr. din data de 16.02.2001 a fost compensata cu taxa pe valoarea adaugata de rambursat din decontul lunii ianuarie 2001, in valoare de lei.

Taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta facturilor nr. si nr. din data de 28.05.2001 a fost compensata cu taxa pe valoarea adaugata de rambursat din decontul lunii iulie 2001, in valoare de lei.

Societatea contestatoare considera ca legislatia in baza careia a fost sanctionata pentru neplata taxei pe valoarea adaugata pentru prestarile de servicii externe, respectiv O.U.G. nr. 17/2000 si H.G. nr. 401/2000, nu mai este in vigoare. Astfel petenta considera ca trebuiau aplicate prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal si prevederile H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care prevad ca "nu se mai platesc majorari si penalitati de intarziere, deoarece nu se mai face plata in avans."

Totodata petenta invoca prevederile pct. 12.2 din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, care stipuleaza:

"12.2. Calculul majorărilor de întârziere se face din ziua lucrătoare imediat următoare expirării termenului legal de plată si până în ziua plății sau a depunerii decontului din care rezultă suma de rambursat."

In baza prevederilor de mai sus, petenta considera ca datoreaza majorari de intarziere in valoare de lei si penalitati de intarziere in valoare de lei.

De asemenea petenta solicita atat prin contestatia nr., cat si prin adresa inregistrata la D.G.A.M.C. sub nr., suspendarea executarii deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectie fiscala nr., pana la solutionarea contestatiei.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organului de inspectie fiscala, sustinerile petentei si prevederile actelor normative invocate de contestatoare si de organul de inspectie fiscala, in vigoare pe perioada supusa controlului se retin urmatoarele :

S.C. X S.A. este inregistrata la Registrul Comertului sub nr. J....., are codul unic de inregistrare si este inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata incepand cu anul

Referitor la capatul de cerere privind suma totala de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta serviciilor contractate de catre petenta cu prestatori cu domiciliul in strainatate, pentru care locul prestarii se considera in Romania si pentru care au fost emise facturi externe in anul 2001, cauza supusa solutionarii este daca taxa pe valoarea adaugata datorata se poate considera stinsa prin compensare cu taxa pe valoarea adaugata de rambursat rezultata din decontul lunii precedente, in conditiile in care taxa pe valoarea adaugata in suma totala de lei nu a fost evidentiata in deconturile privind taxa pe valoarea adaugata.

In fapt, asa cum rezulta din cuprinsul pct. III.9. "Taxa pe valoarea adaugata" al raportului de inspectie fiscala intocmit in data de si din continutul anexei nr. la aceasta, petenta a beneficiat in cursul anului 2001 de prestari de servicii externe constand in scolarizare si asistenta tehnica (in baza contractului de subantrepriza, modernizare, instalatie).

Astfel, petenta a primit in data de 16.02.2001 de la prestatorul cu sediul in strainatate - factura externa nr..... in valoare de lei cu taxa pe valoarea adaugata aferenta in suma de lei si factura externa nr. in valoare de lei cu taxa pe valoarea adaugata aferenta in suma de lei.

De asemenea, societatea contestatoare a primit in data de 28.05.2001 de la prestatorul cu sediul in strainatate sus mentionat, factura externa nr. in valoare de lei cu taxa pe valoarea adaugata aferenta in suma de lei si factura externa nr. in valoare de lei cu taxa pe valoarea adaugata aferenta in suma de lei.

In drept, conform prevederilor Cap. 2 "Sfera de aplicare", Sectiunea 1 "Operatiuni impozabile", art. 2 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, cu modificarile si completarile ulterioare, serviciile constand in scolarizare si asistenta tehnica, efectuate de prestatorul cu sediul sau cu domiciliul in strainatate, de care a beneficiat petenta in cursul anului 2001 asa cum rezulta din anexa nr. la raportul de inspectie fiscala intocmit in data de sunt operatiuni impozabile cuprinse in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata.

"Cap. 2

Sfera de aplicare

SECTIUNEA 1

Operatiuni impozabile

Art. 2

În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operatiunile cu plată, precum si cele asimilate acestora, potrivit prezentei ordonante de urgentă, efectuate de o manieră independentă de către contribuabili, privind:

(...)

d) serviciile efectuate de prestatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, pentru care locul prestării se consideră a fi în România în conformitate cu criteriile de teritorialitate stabilite prin normele de aplicare a prezentei ordonante de urgentă.

În sensul prezentei ordonante de urgentă, prin contribuabili se înțelege:

- persoanele juridice;

(...)."

De asemenea in conformitate cu prevederile art. 4 alin. (3) din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 3.1., pct. 3.4. din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, si conform celor constatate de organele de inspectie fiscala in raportul de inspectie fiscala intocmit in data de 18.07.2005, locul prestărilor de servicii de care a beneficiat petenta este locul unde beneficiarul are stabilit sediul activității.

"O.U.G. nr. 17/2000

Art. 4

- alin. 3 -

“Prestările de servicii sunt impozabile în România când locul prestării se consideră a fi în România în conformitate cu criteriile de teritorialitate stabilite prin normele de aplicare a prezentei ordonante de urgență.”

Norme:

“3.1. Locul prestării de servicii este locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu stabil de la care sunt prestate serviciile ori, în lipsa unui astfel de sediu, domiciliul sau reședința sa obișnuită, cu următoarele excepții pentru care locul prestării este:

3. Locul unde beneficiarul are stabilit sediul activității sau, în lipsa acestuia, domiciliul stabil al acestuia

3.4. În această categorie se încadrează:

- a) închirierea de bunuri mobile corporale;*
- b) operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale și/sau necorporale;*
- c) cesiunile și/sau concesiunile dreptului de autor, de brevete, de licențe, de mărci de fabrică și de comerț și alte drepturi similare;*
- d) serviciile de publicitate;*
- e) serviciile consultantilor, inginerilor, birourilor de studii, avocaților, experților contabili și alte servicii similare;*
- f) prelucrarea de date și/sau furnizarea de informații;*
- g) operațiunile bancare, financiare, de asigurare și/sau de reasigurare;*
- h) punerea la dispoziție de personal;*
- i) prestările intermediarilor care intervin în furnizarea serviciilor prevăzute la lit. a) - h).”*

Totodată, întrucât serviciile de care a beneficiat petenta sunt efectuate de un prestator cu sediul în străinătate, pentru care locul prestării se consideră a fi în România în conformitate cu criteriile de teritorialitate sus menționate, fapt necontestat de societate, în speta de față sunt aplicabile prevederile Secțiunii a 6-a “Plătitorii taxei pe valoarea adăugată”, art. 8 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, coroborate cu prevederile 7.7. și pct. 7.8. din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, astfel:

O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare

“SECTIUNEA a 6-a

Plătitorii taxei pe valoarea adăugată

Art. 8

Taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat se plătește de către:

(...)

- persoanele juridice sau fizice cu sediul sau cu domiciliul stabil în România, pentru bunurile din import închiriate, precum și pentru serviciile efectuate de prestatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, referitoare la: operațiuni de leasing; cesiuni și/sau concesiuni ale dreptului de autor, de brevete, de mărci de fabrică și de comerț sau alte drepturi similare; servicii de publicitate; serviciile consultantilor, inginerilor, birourilor de studii, experților contabili și alte servicii similare; prelucrarea de date și furnizarea de informații; operațiuni bancare și financiare; punerea la dispoziție de personal.

H.G. nr. 401/2000

“7.7. Taxa pe valoarea adăugată aferentă serviciilor contractate de persoane juridice din România cu prestatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate și pentru care locul prestării se consideră a fi în România, potrivit pct. 3.4, se plătește la organul fiscal teritorial sau la banca comercială, în termen de 7 zile de la data primirii facturii externe. Pentru plățile efectuate fără factură taxa pe valoarea adăugată se plătește concomitent cu plata prestatorului extern.

7.8. În situația în care din decontul lunii precedente rezultă suma de rambursat, contribuabilii pot să compenseze această sumă cu suma datorată potrivit pct. 7.7.”

Prin urmare, taxa pe valoarea adăugată aferentă serviciilor contractate de petenta cu prestatorul cu sediul în străinătate și pentru care locul prestării se consideră a fi în România, așa cum s-a reținut mai sus, trebuia plătită de către petenta în termen de 7 zile de la data primirii facturilor externe sau putea să compenseze suma datorată conform prevederilor pct. 7.8. din H.G. nr. 401/2000.

Asa cum rezulta din cuprinsul pct. "Taxa pe valoarea adăugată" al raportului de inspectie fiscală întocmit organele de inspectie fiscală din cadrul D.G.A.M.C. în data de și din conținutul anexei nr. la aceasta, petenta nu a achitat în termenul de 7 zile de la data primirii facturilor externe, taxa pe valoarea adăugată în suma de lei aferentă facturilor externe nr. și nr. din data de 16.02.2001 și facturilor externe nr. și nr. din data de 28.05.2001. Mai mult chiar petenta recunoaște în cuprinsul contestației că nu a achitat suma de lei în termenul de 7 zile de la data primirii facturilor externe, atunci când susține că a compensat taxa pe valoarea adăugată contestată cu taxa pe valoarea adăugată de rambursat din decontul lunii ianuarie 2001, respectiv din decontul lunii iulie 2001.

Referitor la operațiunea de compensare efectuată de contribuabili, prevederile art. 22 lit a) din O.U.G. nr. 17/2000 coroborate cu prevederile pct. 10.19. din H.G. nr. 401/2000, stipulează:

O.U.G. nr. 17/2000

Art. 22

"În cazul în care taxa aferentă intrărilor este mai mare decât taxa aferentă ieșirilor diferentă se regularizează prin:

a) compensarea efectuată de contribuabil în limita taxei de plată rezultate din decontul lunii anterioare sau din deconturile lunilor următoare, după caz."

Norme:

"10.19. Compensarea diferenței de taxă, prevăzută la art. 22 lit. a) din ordonanța de urgență, se efectuează de către contribuabil la întocmirea decontului de taxă pe valoarea adăugată, fără avizul organului fiscal."

Ținând cont de prevederile legale sus invocate, petenta avea posibilitatea să aplice prevederile pct. 7.8. din H.G. nr. 401/2000 coroborate cu prevederile art. 22 lit a) din O.U.G. nr. 17/2000 și ale pct. 10.19. din H.G. nr. 401/2000. Astfel, conform prevederilor legale sus menționate, operațiunea de compensare trebuia reflectată în deconturile privind taxa pe valoarea adăugată, ceea ce presupunea evidențierea în deconturile de taxă pe valoarea adăugată a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor externe.

Or, așa cum rezulta din raportul de inspectie fiscală întocmit în data de, organele de inspectie fiscală au constatat că S.C. X S.A. nu a evidențiat în contabilitate, respectiv în jurnalele de cumpărări și în balanțele de verificare, și nici în deconturile privind taxa pe valoarea adăugată și nu a compensat taxa pe valoarea adăugată în suma totală de lei aferentă facturilor externe nr. și nr. din data de 16.02.2001 și facturilor externe nr. și nr. din data de 28.05.2001.

Prin urmare, prin neevidențierea în deconturile privind taxa pe valoarea adăugată aferente lunilor februarie 2001 și mai 2001 a operațiunilor de compensare a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor externe, se reține că petenta nu a aplicat prevederile pct. 7.8. din H.G. nr. 401/2000, astfel că în mod corect și legal organele de inspectie fiscală au stabilit că taxa pe valoarea adăugată în suma totală de lei nu a fost stinsă prin compensare la întocmirea deconturilor de taxă pe valoarea adăugată.

Mai mult, petenta nu a depus în susținerea contestației documente de natură să înlăture constatările organului emitent al actului atacat, respectiv constatările referitoare la faptul că S.C. X S.A. nu a evidențiat în contabilitate, respectiv în jurnalele de cumpărări și în balanțele de verificare, și nici în deconturile privind taxa pe valoarea adăugată, taxa pe valoarea adăugată în suma totală de lei aferentă facturilor externe nr. și nr. din data de 16.02.2001 și facturilor externe nr. și nr. din data de 28.05.2001.

Tinand cont de motivele de fapt si de drept invocate mai sus, se retine ca sustinerea petentei conform careia taxa pe valoarea adaugata in suma totala de lei aferenta facturilor externe nr. si nr. din data de 16.02.2001 si facturilor externe nr. si nr. din data de 28.05.2001, a fost compensata cu taxa pe valoarea adaugata de rambursat rezultata din decontul lunii ianuarie 2001, respectiv decontul lunii iulie 2001, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei.

Avand in vedere motivele de fapt si de drept retinute mai sus, contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru captul de cerere privind taxa pe valoarea adaugata in suma totala de lei aferenta facturilor externe nr. si nr. din data de 16.02.2001 si facturilor externe nr. si nr. din data de 28.05.2001.

Referitor la capatul de cerere privind suma de lei reprezentand majorari de intarziere/dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata si suma de lei reprezentand penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca acestea sunt datorate bugetului de stat in conditiile in care obligatia fiscala principala este datorata.

In fapt, din cuprinsul pct. "Taxa pe valoarea adaugata" al raportului de inspectie fiscala intocmit de catre organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.A.M.C. in data de si din continutul anexei nr. la aceasta, rezulta ca pentru neconstituirea si nevirarea in termenul legal a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei, stabilita suplimentar in urma controlului fiscal, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere/dobanzi in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei, in temeiul art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executia creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 12 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, art. 108 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala si art. 3 din O.G. nr. 26/2001.

Din continutul anexei nr. la raportul de inspectie fiscala intocmit in data de, rezulta ca accesoriile sus mentionate au fost calculate pe perioada 23.02.2001, respectiv 05.06.2001 si data de 31.05.2005.

Petenta contesta accesoriile aferente taxei pe valoarea adaugata in suma totala de lei, considerand ca datoreaza majorari de intarziere in valoare de lei si penalitati de intarziere in valoare de lei. Prin urmare accesoriile contestate sunt: majorari de intarziere/dobanzi in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei aferente taxei pe valoarea adaugata in suma totala de lei.

Intrucat, prin prezenta decizie, s-a retinut ca petenta datoreaza taxa pe valoarea adaugata in suma totala de lei, ramasa neachitata in perioada cuprinsa intre data de 23.02.2001, respectiv 05.06.2001 si data de 31.05.2005, data pana la care organele de inspectie fiscala au calculat accesoriile aferente, conform anexei nr. la raportul de inspectie fiscala intocmit in data de, se retine ca societatea contestatoare datoreaza si accesoriile aferente, in baza principiului de drept conform caruia "accesoriul urmeaza principalul".

In drept, in perioada pentru care au fost calculate accesoriile contestate, sunt incidente prevederile art. 31 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevederile art.9, art. 13 si art. 13¹ din O.G. nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare, prevederile art. 9 alin.(1), art.12, art. 13 alin. (1) si art. 14 alin. (1) din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare, prevederile de art. 102 alin. (1), art. 108 alin. (1), art. 109 alin. (1) si art. 114 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, care stipuleaza:

O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, cu modificarile si completarile ulterioare

"Art. 31

Pentru neplata integrală sau a unei diferente din taxa pe valoarea adăugată în termenul stabilit, contribuabilii datorează majorări de întârziere calculate conform legislației privind calculul și plata sumelor datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor și taxelor."

O.G. nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare

“Art. 9

Obligatiile bugetare sunt scadente la termenele prevăzute de reglementările legale.”

“Art. 13

Pentru achitarea cu întârziere a obligatiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadentei obligatiei bugetare si până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare.

.....
În cazul constatării unor diferențe de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se calculează de la data scadentei obligatiei bugetare la care s-a stabilit diferența până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 si 2 aplicându-se în mod corespunzător.”

“Art. 13¹

Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor venituri bugetare, cu exceptia majorărilor de întârziere, a penalităților si a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună si/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligatia de plată a majorărilor de întârziere si/sau a penalităților.”

Prevederile O.G. nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, citate mai sus, se regasesc cu unele modificari de forma si la art. 9 alin.(1), art.12, art. 13 alin. (1) si art. 14 alin. (1) din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare, prevederile de art. 102 alin. (1), art. 108 alin. (1), art. 109 alin. (1) si art. 114 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

Petenta considera ca nu poate fi obligata la plata majorarilor de intarziere contestate intrucat “avea platit taxa pe valoarea adaugata la bugetul de stat, in avans si nu a cerut rambursarea taxa pe valoarea adaugata (decont privind taxa pe valoarea adaugata luna decembrie 2000, ianuarie 2001 si iulie 2001).” Petenta invoca in sustinerea contestatiei si prevederile pct. 12.2 din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, care stipuleaza: “Calculul majorărilor de întârziere se face din ziua lucrătoare imediat următoare expirării termenului legal de plată si până în ziua plății sau a depunerii decontului din care rezultă suma de rambursat”.

Sustinerea petentei precizate mai sus, nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei, din urmatoarele motive:

Pe de o parte, asa cum s-a retinut in prezenta decizie, petenta nu a achitat in termen de 7 zile de la primirea facturilor externe taxa pe valoarea adaugata datorata, fapt necontestat de petenta.

Pe de alta parte, intrucat petenta nu a evidentiat in contabilitate, repectiv in jurnalele de cumparari si in balantele de verificare, si nici in deconturile privind taxa pe valoarea adaugata, taxa pe valoarea adaugata in suma totala de lei aferenta facturilor externe si nici nu a evidentiat in decont operatiunea de compensare a sumei datorate, se retine ca nu se poate face aplicarea prevederilor pct. 12.2 din H.G. nr. 401/2000 referitoare la calculul majorarilor de intarziere pana in ziua platii sau a depunerii decontului din care rezulta suma de rambursat.

Astfel, intrucat petenta nu a respectat prevederile prevederile 7.7. si pct. 7.8. din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, coroborate cu prevederile art. 22 lit a) din O.U.G. nr. 17/2000 coroborate cu prevederile pct. 10.19. din H.G. nr. 401/2000, citate mai sus, se retine ca societatea contestatoare datoreaza accesoriile stabilite de organele de inspectie fiscala prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectie fiscala nr.....

Sustinerea petentei conform careia “legislatia pentru care a fost sanctionata pentru neplata taxei pe valoarea adaugata pentru prestarile de servicii externe nu mai este in vigoare (O.G. nr. 17/2000 si H.G. nr. 401/2000)”, trebuind aplicata legislatia in vigoare la data sanctionarii petentei,

respectiv prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal si prevederile H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care prevad ca “nu se mai platesc majorari si penalitati de intarziere, deoarece nu se mai face plata in avans”, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei din urmatoarele motive:

Prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal intra in vigoare incepand cu data de 1 ianuarie 2004, astfel cum prevede art. 297 din Codul fiscal:

“Art. 297

Data intrarii în vigoare a Codului fiscal

Prezentul cod intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2004, cu exceptia cazului în care în prezentul cod se prevede altfel.”

Art. 15 alin. (2) din Constitutia Romaniei, republicata si prevederile art. 1 din Codul civil, cu modificarile si completarile ulterioare, stipuleaza:

Constitutia Romaniei, republicata

“Art. 15

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu exceptia legii penale sau contraventionale mai favorabile.”

Codul civil

“Art. 1

Legea dispune numai pentru viitor; ea n-are putere retroactiva.”

Astfel, daca legea noua, respectiv Codul fiscal, s-ar aplica si pentru situatiile juridice nascute sau stinse anterior acesteia, respectiv pentru raporturi juridice fiscale nascute in anul 2001, astfel cum sustine petenta, atunci s-ar incalca chiar prevederile art. 15 alin. (2) din Constitutia Romaniei, republicata, referitoare la principiul neretroactivitatii legii.

Prin urmare, in ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata in suma totala de lei aferenta facturilor externe nr. si nr. din data de 16.02.2001 si facturilor externe nr. si nr. din data de 28.05.2001, in mod corect si legal, organele de inspectie fiscala au facut aplicarea prevederilor O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu prevederile H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, prevederile O.G. nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare, prevederile O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare, prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, prevederi legale citate mai sus.

Avand in vedere motivele de fapt si de drept invocate mai sus, se retine ca in mod corect si legal, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentei majorari de intarziere/dobanzi in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei aferente taxei pe valoarea adaugata in suma totala de lei, urmand a se respinge ca neintemeiata contestatia pentru capatul de cerere privind suma de lei reprezentand majorari de intarziere/dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata si suma de lei reprezentand penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de lei.

In ceea ce priveste solicitarea petentei privind suspendarea executarii deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectie fiscala nr., intocmita de catre organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.A.M.C, pana la solutionarea contestatiei, art.184 alin.(1) si (2) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificată a contestatorului.”

Avand in vedere prevederile legale susmentionate, precum si faptul ca, prin prezenta decizie, contestatia a fost solutionata, pe cale de consecinta, cererea de suspendare a deciziei nr. nu mai are obiect.

Totodata se retine ca din analiza contestatiei si a adresei nr..... nu rezulta motivele justificate ale contestatoarei pentru a suspenda executarea deciziei de impunere atacate pana la solutionarea contestatiei.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.185 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata, se

DECIDE :

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata in termen de 30 de zile de la data comunicarii la Tribunalul municipiului Bucuresti.

DIRECTOR EXECUTIV